

LÁ THƯ MỤC VỤ

Năm 1980 sau khi ba tôi mất, tôi bị bệnh nặng nằm liệt giường. Lúc đó tôi đang giúp xứ. Thấy mình không làm việc được nằm một chỗ cũng ngại, nên xin cha xứ về nhà dưỡng bệnh một thời gian. Trong ba tháng nằm ở nhà, tiền thuốc thang đều do gia đình lo. Mà vào lúc đó, kinh tế Việt nam hoàn toàn kiệt quệ, đời sống gia đình nào cũng chật vật chạy ăn từng bữa. Năm bệnh lại chồng thêm gánh nặng lớn nữa cho gia đình nên tôi đã bệnh lại bệnh thêm vì buồn. Chính trong thời gian này tôi đã làm một quyết định quan trọng: vượt biên.

Tôi giữ ý định này trong đầu khi trở lại nhà xứ làm việc để chờ cơ hội. Và tháng 7 năm 1981 cơ hội đến. Lúc đó tôi mới nói cho mẹ biết ý định của mình và nhấn mạnh rằng ‘con biết không chắc đi một lần là thoát, nhưng dù bao nhiêu lần chẳng nữa con cũng sẽ phải đi cho bằng được’.

Từ chuyến vượt biên đầu tiên năm 1981 mà cho mãi đến tháng 5 năm 1986 tôi mới đi thoát sau ba lần bị bắt và hai lần ở tù. Nếu không quyết tâm và không kiên trì như vậy có thể tôi đã không gặp được cơ hội của lần thứ bốn.

Bài Phúc Âm của Chúa Nhật tuần này dạy chúng ta khi cầu nguyện phải kiên tâm đừng ngã lòng như khi tìm cách vượt biên. Giống như đi hoài rồi cũng sẽ có ngày đi thoát nên xin hoài thì rồi cũng sẽ được điều mình muốn. *Đối với người có đức tin thì không hề có hoàn cảnh tuyệt vọng; chỉ có những người tuyệt vọng về hoàn cảnh của mình mà thôi.* Dụ ngôn về người đàn bà góa mà Chúa kể, dạy chúng ta đừng bao giờ tuyệt vọng về hoàn cảnh của mình cho dù hoàn cảnh có vẻ như hoàn toàn tuyệt vọng.

Có một chuyện ngụ ngôn chắc nhiều người đã biết như sau:

Hai chú nhái rớt vào trong một tô kem sữa lỏng mà lòng tô rất sâu. Chú nhái bị quan thì sau nhiều lần tìm cách nhảy ra mà không thoát nên tuyệt vọng chào từ biệt bạn mình. Nhưng chú nhái khôn ngoan và lạc quan nói rằng: ‘Bây giờ tuy chưa ra được nhưng tớ sẽ không chịu thua. Tớ sẽ bơi chung quanh cái tô này cho đến khi hết sức rồi tớ mới chịu chết’. Nói xong chú ta quấy đạp và bơi vòng vòng quanh cái tô. Nhờ chú ta quấy đạp nhiều mà kem bắt đầu đặc lại dần cho đến khi nó cứng thành bơ. Chú đứng trên miếng bơ ấy lấy đà phóng vù một cái ra khỏi cái tô.

Theo các bác sĩ, người mắc bệnh ung thư cũng giống như vậy. Nếu bi quan và buồn phiền thì tế bào ung thư phát triển nhanh hơn và cái chết đến mau hơn. Còn nếu lạc quan và hy vọng là việc chữa trị sẽ giúp mình sống thì cơ hội khỏi bệnh rất cao. Cần phải “tận nhân lực” rồi lúc đó mới “tri thiên mệnh”. Mình không cố gắng vượt qua những thách đố của cuộc sống mà cứ nằm ỳ ra một chỗ cầu xin Chúa giúp thì làm sao Chúa giúp được. Cũng giống như cầu xin Chúa giúp trúng số độc đắc mà không bao giờ mua vé số vậy. Không có vé số thì làm sao trúng số!!

Nhưng nói như thế không có nghĩa là chúng ta xin bất cứ điều gì mà xin mãi xin hoài thì chắc chắn cũng sẽ được Chúa ban cho. Như một ông bố dù rất thương con nhưng không cho con mình cái mà nó muốn vì ông ta biết rằng cái đó sẽ làm hại con mình. Thiên Chúa cũng từ chối chúng ta giống như vậy vì có thể Chúa biết rằng điều chúng ta xin sẽ chẳng những không đem lại lợi ích gì cho đời sống thường ngày hay đời sống thiêng liêng của chúng ta mà có thể sẽ phương hại đến cuộc đời chúng ta sau này. Chúng ta không biết điều gì sẽ xảy ra cho chúng ta một giờ nữa, một ngày nữa, một tuần nữa, một tháng nữa, hay một năm nữa. Chỉ có Thiên Chúa mới nhìn thấu suốt toàn thể thời gian, do đó, chỉ có Ngài mới biết cái gì tốt nhất cho chúng ta về lâu về dài. Đó là lý do tại sao Chúa Giêsu dạy chúng ta đừng bao giờ ngã lòng khi cầu nguyện. Và đó cũng là lý do tại sao Chúa lại đặt dấu hỏi ở câu cuối của đoạn Phúc Âm : *Khi Con Người đến, liệu sẽ còn gặp được lòng tin trên mặt đất nữa chăng?* (Luca 18:8)

Một bí quyết giúp chúng ta không ngã lòng khi cầu nguyện và đức tin của chúng ta cũng sẽ không bị lung lay là nếu sau khi chúng ta dâng lên Chúa những lời cầu xin khẩn nguyện, chúng ta nên thêm vào đó lời nguyện cầu hoàn hảo này “xin vâng theo ý Cha” (Thy will be done).

Tóm lại, điều áp dụng thực tế nhất của dụ ngôn tuần này cho cuộc sống Kitô hữu của chúng ta là chúng ta **“phải cầu nguyện luôn và đừng ngã lòng”** (Luca 18:1). Bởi vì việc cầu nguyện diễn tả niềm hy vọng của chúng ta và nuôi dưỡng đời sống đức tin của chúng ta. Nên hãy xin Chúa làm cho chúng ta thêm mạnh mẽ trong đức tin, bền vững trong đức cậy, và kiên tâm trong cầu nguyện.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh